

EBA/GL/2015/20

03/06/2016

Wytyczne

Limity dotyczące ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego prowadzących działalność bankową poza uregulowanymi ramami na mocy art. 395 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą poinformować EUNB, czy stosują się lub czy zamierzą zastosować się do niniejszych wytycznych lub danego zalecenia lub podają powody niestosowania się do dnia 03/08/2016. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2015/20”. Informacje przekazują osoby upoważnione do informowania o niestosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych także należy zgłaszać do EUNB.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają metody, które instytucje powinny stosować jako część wewnętrznych procesów i polityk na potrzeby uwzględnienia ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego i zarządzania nim. W szczególności wytyczne precyzują kryteria wyznaczania odpowiedniego zagregowanego limitu ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego prowadzących działalność poza uregulowanymi ramami, a także indywidualnych limitów ekspozycji wobec takich podmiotów.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne zostały wydane zgodnie z mandatem udzielonym EUNB na mocy art. 395 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013².
7. Podstawę niniejszych wytycznych stanowią w szczególności art. 73 i 74 dyrektywy 2013/36/UE³, które nakładają na instytucje obowiązek posiadania należytych, skutecznych i kompletnych strategii i procedur służących do oceny i stałego utrzymywania kwoty, rodzaju i struktury kapitału wewnętrznego, które uważają za odpowiednie do zabezpieczenia rodzaju i skali ryzyka, na które są lub mogą być narażone, a także skutecznych procedur służących identyfikacji ryzyka, na które instytucje mogą być narażone, zarządzaniu tym ryzykiem, jego monitorowaniu i raportowaniu oraz odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznych; a także art. 97 i 103 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z którymi właściwe organy muszą dokonywać przeglądu uregulowań, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez instytucje w celu zastosowania się do przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, a także oceny ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone, oraz dają im możliwość stosowania przeglądu nadzorczego i procedury oceny wobec instytucji, które są lub mogą być narażone na podobne ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego.
8. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego zdefiniowanych poniżej.

---

² Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

9. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie wobec instytucji, których dotyczy część czwarta rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (duże ekspozycje), zgodnie z poziomem stosowania określonym w części I, tytuł II tego rozporządzenia.

Adresaci

10. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów określonych w art. 4 ust. 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do instytucji finansowych określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Definicje

11. O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

<p><i>Działalność w zakresie pośrednictwa kredytowego</i></p>	<p>Działalność podobna do działalności bankowej, obejmująca transformację terminów zapadalności, transformację płynności, transfer ryzyka kredytowego lub podobne działania.</p> <p>Działania te obejmują co najmniej działania, które zostały wymienione w punktach 1–3, 6–8 i 10 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE.</p>
<p><i>Ekspozycje wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego</i></p>	<p>Ekspozycje wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego rozumiane zgodnie z częścią czwartą rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o wartości równej lub przekraczającej 0,25% uznanego kapitału instytucji zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 71 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, których wartość oblicza się po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403 oraz wyłączeń zgodnie z art. 400 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>
<p><i>Podmioty z równoległego systemu bankowego</i></p>	<p>Przedsiębiorstwa prowadzące co najmniej jeden rodzaj działalności z zakresu pośrednictwa kredytowego, które nie są przedsiębiorstwami wyłączonymi.</p>
<p><i>Przedsiębiorstwa wyłączone</i></p>	<p>(1) przedsiębiorstwa objęte nadzorem</p>

skonsolidowanym na podstawie skonsolidowanej sytuacji instytucji zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(2) przedsiębiorstwa, które są nadzorowane na zasadzie skonsolidowanej przez właściwy organ państwa trzeciego zgodnie z przepisami państwa trzeciego stosującego wymogi ostrożnościowe i nadzorcze co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w UE.

(3) przedsiębiorstwa, które nie są objęte zakresem pkt 1 i 2, lecz są:

a) instytucjami kredytowymi; b) firmami inwestycyjnymi;

c) instytucjami kredytowymi z państwa trzeciego, jeżeli państwo trzecie stosuje wobec tych instytucji wymogi ostrożnościowe i nadzorcze co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii;

d) uznanymi firmami inwestycyjnymi z państw trzecich;

e) podmiotami, które są instytucjami finansowymi mającymi zezwolenie na działalność wydane przez właściwe organy lub właściwe organy państwa trzeciego i przez nie nadzorowanymi oraz podlegającymi wymogom ostrożnościowym porównywalnym pod kątem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji, jeżeli ekspozycja instytucji wobec tego podmiotu jest traktowana jako ekspozycja wobec instytucji zgodnie z art. 119 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

f) podmiotami, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 2–23 dyrektywy 2013/36/UE;

g) podmiotami, o których mowa w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE;

h) ubezpieczeniowymi spółkami holdingowymi,

zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji oraz zakładami ubezpieczeń z państwa trzeciego i zakładami reasekuracji z państwa trzeciego, jeżeli uznaje się równoważność systemu nadzoru państwa trzeciego;

i) przedsiębiorstwami wyłączonymi z zakresu dyrektywy 2009/138/WE⁴ zgodnie z art. 4 tej dyrektywy;

j) instytucjami pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE⁵ lub podlegającymi wymogom ostrożnościowym i nadzorczym porównywalnym pod kątem surowości z wymogami stosowanymi wobec instytucji w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE;

k) przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania:

(i) w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2009/65/WE⁶;

(ii) mającymi siedzibę w państwach trzecich, w których mają zezwolenie na podstawie przepisów, z których wynika, że podlegają nadzorowi uznawanemu za równoważny z nadzorem przewidzianym w dyrektywie 2009/65/WE;

(iii) w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a)

---

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (przekształcenie) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁵ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 11.2.2003, s. 10).

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (wersja przekształcona) (D.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

dyrektywy 2011/61/UE⁷ z wyjątkiem:

- przedsiębiorstw stosujących na znaczną skalę dźwignię finansową zgodnie z art. 111 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 231/2013⁸ lub
- przedsiębiorstw, które mogą udzielać kredytów lub nabywać ekspozycje kredytowe od strony trzeciej zgodnie z odpowiednimi zasadami funduszu lub dokumentami założycielskimi;

(iv) które uzyskały zezwolenie jako „europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne” zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/760⁹;

(v) w rozumieniu art. 3 (1) lit. b) rozporządzenia (UE) 346/2013¹⁰ („kwalifikowalne fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej”);

(vi) w rozumieniu art. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 345/2013¹¹ („kwalifikowalne fundusze venture capital”);

z wyjątkiem przedsiębiorstw inwestujących w aktywa finansowe z rezydującym terminem

---

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1).

⁹ Rozporządzenie (UE) nr 2015/760 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

¹⁰ Rozporządzenie (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

¹¹ Rozporządzenie (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

zapadalności nieprzekraczającym dwóch lat (aktywa krótkoterminowe), których odrębnym lub łącznym celem jest oferowanie stóp zwrotu zgodnych ze stopami występującymi na rynku pieniężnym lub utrzymanie wartości inwestycji (fundusze rynku pieniężnego);

l) kontrahentami centralnymi (CCP) zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012¹², mającymi siedzibę w UE, i kontrahentami centralnymi z państw trzecich uznanymi przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;

m) emitentami pieniądza elektronicznego, o których mowa w art. 2 pkt 3 dyrektywy 2009/110/WE¹³;

n) instytucjami płatniczymi, o których mowa w art. 4 pkt 4 dyrektywy 2007/64/UE¹⁴;

o) podmiotami, których podstawowa działalność polega na świadczeniu usług pośrednictwa kredytowego dla ich jednostek dominujących, jednostek zależnych lub dla innych jednostek zależnych ich jednostek dominujących;

p) organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podmiotami zarządzającymi aktywami i instytucjami

---

¹² Rozporządzenie (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

¹⁴ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1).

pomostowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18, 56 i 59 dyrektywy 2014/59/UE¹⁵ oraz podmiotami w całości lub częściowo będącymi własnością jednego lub kilku organów publicznych, ustanowionymi przed 1 stycznia 2016 r. w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji z myślą o utrzymaniu lub przywróceniu rentowności, płynności bądź wypłacalności tej instytucji albo stabilizacji rynku finansowego.

---

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

3. Wykonanie

Data rozpoczęcia stosowania

12. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

4. Wymogi dotyczące limitów ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego

---

13. Instytucje powinny stosować ogólne zasady, o których mowa w niniejszej sekcji, a także, w stosownych przypadkach, wyznaczyć limity, o których mowa w sekcji 5.

Skuteczne procesy i mechanizmy kontroli

14. Instytucje powinny:

- a. identyfikować swoje indywidualne ekspozycje wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, wszystkie potencjalne rodzaje ryzyka będące wynikiem tych ekspozycji, a także ich potencjalne skutki;
- b. określić wewnętrzne zasady identyfikacji, kontroli i ograniczania rodzajów ryzyka, o których mowa w lit. a), a także zarządzania nimi. W zasadach tych należy jasno zdefiniować rodzaje analiz, które będą wykonywać specjaliści ds. ryzyka w odniesieniu do działalności podmiotu z równoległego systemu bankowego, wobec którego występuje ekspozycja, obejmujących potencjalne rodzaje ryzyka dla instytucji oraz prawdopodobieństwo wystąpienia efektu zarażenia wynikające z tych rodzajów ryzyka dla podmiotu z równoległego systemu bankowego. Analizy te powinny być przeprowadzane pod nadzorem komitetu ds. ryzyka kredytowego, który powinien otrzymywać odpowiednie informacje o ich wynikach;
- c. zapewnić, aby rodzaje ryzyka wymienione w lit. a) były odpowiednio uwzględnione w ramach procesu wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej (ICAAP) instytucji oraz planowania kapitałowego;
- d. na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z lit. a), wyznaczyć tolerancję ryzyka /apetyt na ryzyko instytucji w odniesieniu do ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego;
- e. wdrożyć solidny proces określania wzajemnych powiązań pomiędzy podmiotami z równoległego systemu bankowego oraz pomiędzy tymi podmiotami a instytucją. Proces ten powinien w szczególności dotyczyć sytuacji, w których nie można ustalić wzajemnych powiązań, i powinien obejmować odpowiednie techniki ograniczania potencjalnego ryzyka wynikającego z tej niepewności;
- f. posiadać skuteczne procedury i procesy raportowania do organu zarządzającego w zakresie ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego w ramach ogólnych ram zarządzania ryzykiem w instytucji;

- g. wdrożyć odpowiednie plany działania na wypadek naruszenia limitów wyznaczonych przez instytucję zgodnie z sekcją 5.

Nadzór sprawowany przez organ zarządzający instytucji

15. Podczas sprawowania nadzoru nad stosowaniem zasad, o których mowa powyżej, a także stosowania limitów wyznaczonych zgodnie z podstawowym podejściem określonym w sekcji 5, organ zarządzający instytucji powinien, w sposób systematyczny i na podstawie wcześniejszych ustaleń:
- a. dokonywać przeglądu i zatwierdzać apetyt na ryzyko instytucji w odniesieniu do ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego oraz zagregowane i indywidualne limity wyznaczone zgodnie z sekcją 5;
  - b. dokonywać przeglądu i zatwierdzać procedury zarządzania ryzykiem wynikającym z ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, w tym analizy ryzyka wynikającego z tych ekspozycji, analizy technik ograniczania ryzyka oraz potencjalnych skutków dla instytucji w ramach scenariuszy warunków skrajnych;
  - c. dokonywać przeglądu ekspozycji instytucji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego (na zasadzie zagregowanej i indywidualnej) jako odsetka łącznych ekspozycji oraz oczekiwanych i poniesionych strat;
  - d. zapewniać, by limity, o których mowa w niniejszych wytycznych, były odpowiednio udokumentowane, włącznie z wszelkimi zmianami tych limitów.
16. Organ zarządzający instytucji może zlecić wykonanie przeglądów, o których mowa w ust. 15 lit. a)-d) kadrze kierowniczej wyższego szczebla.

5. Podstawowe podejście stosowane podczas wyznaczania limitów ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego

---

Wyznaczanie zagregowanego limitu ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego

17. Instytucje powinny wyznaczyć zagregowany limit dla swoich ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego w relacji do uznanego kapitału.
18. Podczas wyznaczania zagregowanego limitu ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego każda instytucja powinna uwzględnić:
  - a. swój model działalności, zasady zarządzania ryzykiem wskazane w ust. 14 lit. b) oraz apetyt na ryzyko określony w ust. 14 lit. d);
  - b. wielkość bieżących ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego w relacji do sumy wartości wszystkich ekspozycji oraz w relacji do sumy wartości ekspozycji wobec podmiotów z regulowanego sektora finansowego;
  - c. wzajemne powiązania, o których mowa w ust. 14 lit. e).

Wyznaczanie indywidualnych limitów ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego

19. Niezależnie od limitu zagregowanego, oraz w uzupełnieniu do niego, instytucje powinny wyznaczyć bardziej rygorystyczne limity indywidualnych ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego. Podczas wyznaczania tych limitów, w ramach wewnętrznego procesu oceny, instytucje powinny uwzględnić:
  - a. status prawny podmiotu z równoległego systemu bankowego, zwłaszcza informację, czy jest on objęty jakimikolwiek wymogami ostrożnościowymi lub nadzorczymi;
  - b. sytuację finansową podmiotu z równoległego systemu bankowego, w tym, jego pozycję kapitałową, dźwignię finansową i płynność;
  - c. dostępne informacje na temat portfela podmiotu z równoległego systemu bankowego, w szczególności kredytów zagrożonych;

- d. w stosownych przypadkach, dostępne dowody dotyczące adekwatności analizy kredytowej portfela przeprowadzonej przez podmiot z równoległego systemu bankowego;
- e. informacje, czy podmiot z równoległego systemu bankowego będzie podatny na zmienność ceny lub jakości kredytowej aktywów;
- f. koncentrację działań z zakresu pośrednictwa kredytowego w relacji do innych obszarów działalności podmiotu z równoległego systemu bankowego;
- g. wzajemne powiązania, o których mowa w ust. 14 lit. e);
- h. wszelkie inne istotne czynniki określone przez instytucję na podstawie ust. 14 a).

6. Podejście awaryjne

---

20. Jeżeli instytucje nie są w stanie zastosować podstawowego podejścia określonego w sekcji 5, ich zagregowana wartość ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego powinna podlegać limitom dużych ekspozycji zgodnie z art. 395 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (w tym art. 395 ust. 5 tego rozporządzenia) („podejście awaryjne”).

21. Podejście awaryjne należy stosować w następujący sposób:

- a) jeżeli instytucje nie mogą spełnić wymogów dotyczących posiadania skutecznych procesów i mechanizmów kontroli lub sprawowania nadzoru przez organ zarządzający zgodnie z sekcją 4, powinny stosować podejście awaryjne w stosunku do wszystkich swoich ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego (tj. sumy wszystkich swoich ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego);
- b) jeżeli instytucje mogą spełnić wymogi dotyczące posiadania skutecznych procesów i mechanizmów kontroli lub sprawowania nadzoru przez organ zarządzający zgodnie z sekcją 4, lecz nie mogą zgromadzić dostatecznych informacji umożliwiających wyznaczenie odpowiednich limitów zgodnie z sekcją 5, powinny zastosować podejście awaryjne jedynie w stosunku do tych ekspozycji wobec podmiotów z równoległego sektora bankowego, o których instytucje nie mogą zgromadzić dostatecznych informacji. Podstawowe podejście określone w sekcji 5 powinno być stosowane w odniesieniu do pozostałych ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego.